

Sygn. akt III KZ 17/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie J. H. i A. H.

oskarżonych z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 22 maja 2014 r.,

zażalenia oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego A. Z. na zarządzenie

Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu

Okręgowego w B. z dnia 12 marca 2014 r.,

o odmowie przyjęcia kasacji,

na podstawie art. 530 § 3 k.p.k.

**postanowił:**

**utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.**

## UZASADNIENIE

Wskazany zarządzeniem Przewodniczący IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w B. odmówił przyjęcia osobistej kasacji wniesionej przez oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego A. Z. od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 24 września 2013 r., sygn. akt IV Ka .../13, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w I. z dnia 19 marca 2013 r., sygn. akt II K .../11 wobec faktu, że kasacja oskarżyciela subsydiarnego nie odpowiada wymogom

formalnym przewidzianym w art. 526 § 2 k.p.k., albowiem nie została sporządzona i podpisana przez pełnomocnika będącego adwokatem.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył oskarżyciel posiłkowy subsydiarny wskazując na oczywistą niesprawiedliwość wydanych w tej sprawie orzeczeń przez sądy obu instancji. Jednocześnie uznał za niezasadne przyjęcie, iż żaden adwokat lub radca prawny wyznaczony z urzędu nie ma aktualnie możliwości sporządzenia i podpisania kasacji oraz podkreślił, że w tej sprawie wniósł w terminie osobistą kasację. Wprawdzie skarżący nie sformułował wniosku odwoławczego, jednak z treści zażalenia wynika, że wniósł on o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego nie zasługuje na uwzględnienie. Stosownie do treści art. 526 § 2 k.p.k., jeżeli kasacja nie pochodzi od wskazanych w tym przepisie podmiotów, to powinna zostać sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym. W związku z tym osobista kasacja oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego nie realizuje wskazanego wyżej przymusu adwokacko - radcowskiego, a zatem obciążona jest brakiem formalnym, który uniemożliwia nadanie jej biegu, niezależnie od faktu czy autor zachował termin do jej wniesienia. Skarżący wydaje się zapominać, że w postępowaniu okołokasacyjnym został mu wyznaczony pełnomocnik z urzędu, który nie stwierdził podstaw do sporządzenia i wywiedzenia kasacji uzasadniając swoje stanowisko w pisemnej opinii wydanej w trybie art. 84 § 3 k.p.k. (k. 24- 26). Oskarżyciel posiłkowy został o tym fakcie w odpowiedniej formie poinformowany (k.27). Pełnomocnik z urzędu w swej decyzji co do istnienia podstaw do wniesienia kasacji zachowuje pełną autonomię. Dlatego stanowisko to jest dla sądu wiążące, tym bardziej, że brak jest argumentów do kwestionowania rzetelności przedsięwziętej czynności procesowej. Skarżący również ich nie wskazuje. W tej sytuacji prawo oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego do korzystania profesjonalnej pomocy prawnej, który wykazał niemożność poniesienia wynikających z tego tytułu kosztów bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i rodziny (art. 78 § 1 k.p.k.), zostało zrealizowane

przez jednokrotne przyznanie - z urzędu - pełnomocnika dla wykonania czynności procesowej objętej przymusem adwokacko – radcowskim.

Oznacza to, że Sąd nie miał obowiązku wyznaczania oskarżycielowi posiłkowemu subsydiarnemu kolejnego pełnomocnika z urzędu, który zgodnie z oczekiwaniami A. Z. sporządziłby i wniósł kasację (zob. postanowienie SN z dnia 17 czerwca 1997 r., V KZ 57/97, OSNKW 1997/9-10/82).

W konsekwencji, skoro sporządzona przez oskarżyciela subsydiarnego kasacja jest dotknięta wskazanym wyżej brakiem formalnym, który nie został w trybie art. 120 § 1 k.p.k. usunięty w terminie zakreślonym zarządzeniem z dnia 3 lutego 2014 r. (k.38), to prawidłowo wydano zarządzenie o odmowie jej przyjęcia.

Z tych względów Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.

kc